

Sygn. akt IV U 109/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania L. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 12 grudnia 2013 r. Nr SI/ (...)

w sprawie L. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od wcześniejszej daty

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu L. K. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia (...)r.

Sygn. akt IV U 109/14

UZASADNIENIE

Decyzją (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponownie ustalił L. K. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od (...)

Odwołanie od w/w decyzji złożył L. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od wcześniejszej daty, tj. od 1 października 2013r. Wskazał, że prawo do renty ustało z dniem 30 września 2013r. i podnosił, że prawo do renty przysługuje mu od 1 października 2013r. (odwołanie k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 3 grudnia 2013r., która stwierdziła u wnioskodawcy całkowitą niezdolność do pracy od 30 października 2013r. do 30 kwietnia 2014r., a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca L. K. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30 września 2013r. na podstawie decyzji z 17 października 2012r. (k. 193 akt organu rentowego). W dniu 2 września 2013r. ubezpieczony złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 195 akt organu rentowego). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 25 września 2013r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k. 197 akt organu rentowego). L. K. wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k. 202 akt organu rentowego).

Na skutek wniesienia sprzeciwu wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 3 grudnia 2013r. ustaliła, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy od 30 października 2013r. do 30 kwietnia 2014r. (k. 206 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 12 grudnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ponownie ustalił L. K. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 30 października 2013r. do 30 kwietnia 2014r. (k. 207 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: ortopedy i neurologa w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u L. K. stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii (...) 30.10.2013r. i reoperacji 7.11.2013r., przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego na podłożu wielopoziomowych zmian dyskopatycznych bez istotnego upośledzenia sprawności ruchowej, stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii L4/L5 w 2008r.

Biegli po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną wnioskodawcy i po przeprowadzeniu badania uznali L. K. za całkowicie niezdolnego do pracy ze względu na ogólny stan zdrowia. Biegli wskazali, że niezdolność do pracy jest okresowa i trwa od 17 października 2013r. do 30 kwietnia 2014r. (opinia biegłych k. 11-12).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy L. króla jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego ustalającej dla niego prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 30 października 2013r. wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy całkowita niezdolność do pracy istniała przed datą 30 października 2013r. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy: ortopedy i neurologa dała podstawy do ustalenia, że wnioskodawca był całkowicie niezdolny do pracy od 17 października 2013r.

W złożonej opinii biegli lekarze sądowi wskazali, że w dniu 17 października 2013r. pojawiły się nowe okoliczności, badany został przyjęty do Kliniki (...) celem leczenia operacyjnego kręgosłupa szyjnego, co spowodowało okresową

całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej do 30 kwietnia 2014r. W ocenie biegłych niezdolność do pracy powstała u ubezpieczonego w dniu 17 października 2013r., w dacie przyjęcia do kliniki.

Strony nie kwestionowały opinii biegłych sądowych.

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniami. Opinia jest spójna i logiczna oraz należycie uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie została zakwestionowana przez organ rentowy.

Stwierdzona u ubezpieczonego całkowita niezdolność do pracy powstała w dniu 17 października 2013r., a zatem wcześniej niż w dacie określonej zaskarżoną decyzją, wobec powyższego spełniony jest wymóg z art. 57 ust. 1 pkt 1 wskazanej powyżej ustawy. Ubezpieczony wykazał również pozostałe warunki konieczne do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (okoliczności niesporne).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu L. K. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od wcześniejszej daty tj. od 17 października 2013r. do 30 kwietnia 2014r.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.